

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

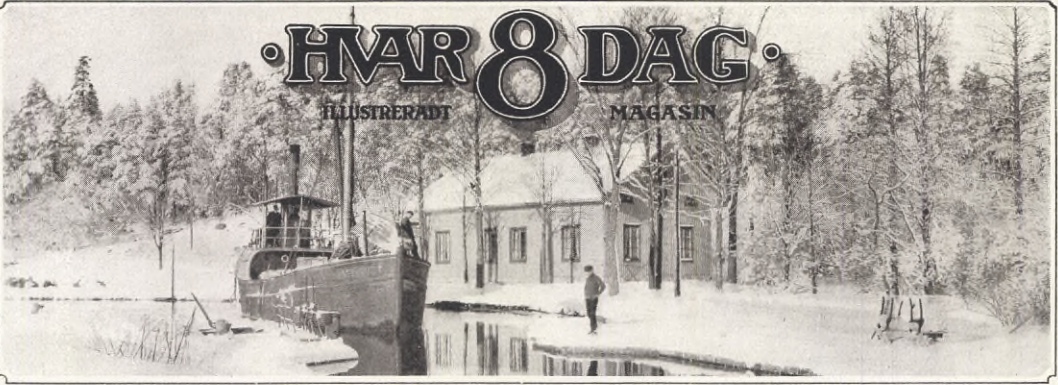
This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

HVAR 8 DAG.

ILLUSTRERADT

MAGASIN

DALSLANDS KANAL VINTERTID. — AMATÖRFOTO. H. AHLIN, UPPERUD.

17:DE ÅRG.

DEN 9 APRIL 1916

N:o 28

foto Rabm. Lund.

W. J. & W. M. Sjöström.

Johan P. W. Sjöström

JOHAN THYRÉN.

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA.

Enligt hvad det uppgifves, skall Akademiska församlingen i Lund hafva förenat sig om att till universitetets rektor efter afgående professorn Axel Kock utse professor Johan Thyrén. Det torde ock vara svårt att uppleta någon man bättre ägnad att uppbära de representativa plikter, som äliga rektorsämbetets innehafvare, särskildt med tanke på det Karolinska universitetets förestående 250-årsjubileum år 1918.

Johan Carl Wilhelm Thyrén är född i Lund den 6 april 1861 och uppnår således just i dagarna 55 års ålder. Föräldrarna voro dåvarande prebendekomministern i Hällestad, sedermera kyrkoherden i Raf-lunda och Brösarp Hans Thyrén och Anna Maria Helena Schlyter, en dotter till den berömda utgifvaren af de svenska landskapslagarne, tillika utgifvaren af Carl XII:s bibel och Henrik Schartaus skrifter, prof. Carl Johan Schlyter. Af honom ärfde han icke blott två af sina förnamn; äfven den järnhårda energien, den outtröttliga fliten, det med åren allt starkare framträdande nitet för religion och sedlighet äro omisskännbara fädernearf, hvilka ytterligare förkofrats under den uppfostran, som under uppväxten och skoltiden kom honom till del i den stränge morfaderns hem i Lund. Vid sjutton års ålder aflade han vid Lunds kate-dralskola sin mogenhetsexamen, bedref därefter studier inom filosofiska fakulteten vid universitetet med den framgång, att han redan 1882 vid endast 21 års ålder uppnådde licentiatexamen, disputerade redan följande år för doktorsgraden och förordnades samtidigt med sin promotion till docent i teoretisk filosofi. Icke nöjd härmed slog han sig nu på den historiska vetenskapen samt förvärfvade sig genom de betydande afhandlingarne om "Den första väpnade neutraliteten" och om "Världsfreden under Napoleon" docentur jämväl i historia år 1886. Han genomgick nu profår samt sökte och erhöll lektorat (i Linköping), men tillträdde aldrig detta, utan ägnade sig nu i några år åt studier inom de discipliner, som tillhöra professorns i estetisk litteratur- och konsthistoria läroområde, i det han aspirerade på att som sådan efterträda Gustaf Ljunggren vid dennes afgång 1889. Här uppträdde emellertid Henrik Schück som en så väl rustad medtämlare, att försöket måste uppgifvas. I stället riktade han sina blickar på juridiska fakulteten, hvars medlemmar i stor utsträckning uppnått en ålder, som gaf löfte om ledigheter. Lifligt uppmuntrad af fakultetens store reformator vid denna tid, numera hädangångne professor A. O. Winroth, aflade Thyrén juris utriusque kandidatexamen 1892 samt sökte och erhöll efter Winroth e. o. professorsämbetet i romersk rätt och rättshistoria 1894. Två år senare utbytte han denna lärostol mot den ordinarie i straffrätt och juridisk rättsencyklopedi, som han ännu innehar.

Som professor i straffrätt har han framför allt gjort sig bemärkt genom det sätt, hvarpå han fullgjort det honom år 1909 lämnade uppdraget att utarbeta förslag till en svensk straffrättsreform. Naturligtvis tillhör Thyrén den moderna riktning inom straffrättsdoktrinen, som betraktar straffet såsom *medel* för afvärjande af samhällsfara. Men han har tillika observerat och med styrka framhått, att straffet med rätt eller orätt af den all-

männa opinionen i samhället uppfattas såsom vedergällning och just därför, med eller mot lagstiftarens vilja, *verkar* såsom vedergällning. "Att blunda för detta faktum vore", skriver han, "lika oriktigt som det vore hopplöst att genom lagstiftning söka i en handvändning förändra detsamma: återstår att räkna därmed och följaktligen acceptera därpå nödvändiggjorda modifikationer i det rena preventivstraffet". På denna grundåskådning har han uppbyggt de principer för en straffrättsreform, hvilka nu föreligga publicerade i tre innehållsriga häften, som gifva löfte om, att vårt land inom en nära framtid skall komma i besittning af en strafflag, som kan göra anspråk på benämningen nutidens främsta. Mycket beror härvid af den strafflagskommission, hvilken för kort tid sedan ställts vid prof. Thyréns sida som rådgivande organ vid utarbetandet af den nya strafflagens detaljer.

Utom som straffrättslärare är det förnämligast i två hänseenden prof. Thyrén ådragit sig uppmärksamhet: som populär föreläsare och som ifrare för en vidtgående reform af rusrdryckslagstiftningen. I förra hänseendet torde han i vårt land stå oupphunnen som en den pedagogiska konstens mästare. I senare hänseendet har han haft tillfälle att verka framför allt som ledamot af riksdagen.

Redan i sitt tal till den studerande ungdomen vid installationen i det straffrättsliga professorsämbetet 1896 hade Thyrén begagnat tillfället att påpeka den oerhördt skadliga roll rusrdryckerna spela inom samhället och deras lifsförödande verkan icke minst inom de bildade klasserna. Möjligen var det detta anförande, som riktade blickarne på honom såsom de nykterhetsvänliga och demokratiska befolkningsgruppernas man vid andrakammarvalet i Lund på hösten samma år, vid hvilket han mottog kandidatur på ett program, som nära sammanföll med det dåvarande radikala folkpartiets och som därutöfver innehöll kraf på en så restriktiv rusrdryckslagstiftning som möjligt. Det fattades några få röster för att Thyrén redan då skulle blifvit vald, i hvilket fall en stor politisk bana säkerligen legat öppen för honom. Nu fick han inträde i riksdagen först vid 1908 års val och hade då redan överskridit den ålder, som betecknar gränsen för akademikerns användbarhet såsom ledande parlamentariker. Till gengäld skänkte Lunds stad därmed andra kammaren dess mest glänsande talare. Sådana anföranden som jungfrutalet den 27 februari 1909 om dödsstraffets afskaffande och hans stora inlägg till förmån för rusrdrycksförbud den 23 februari 1910 skola i alla tider bevara sin plats som något af det yppersta de parlamentariska häfderna kunna uppvisa. Det är väl ej heller för mycket sagdt, att det var sistnämnda anförande som med ett slag lyfte förbudsfrågan öfver från den teoretiska till den praktiska diskussionen.

År 1911 öfverflyttade Thyrén från andra till första kammaren, däri han invaldes af Upsala läns landstings förbudsvänliga element. Om han mottager rektorsämbetet, får väl hans parlamentariska bana anses afslutad. Med desto större förhoppningar motser man det af honom handhafda strafflagsarbetets snara och lyckosamma fullbordan.

KRISTINEDAL, DEN BEKANTA BARNKOLONIENS OCH DESS SKAPARES HEM.

Foto Asberg, Ämål.

Från kyrkogårdsporten fram till kyrkan var uppställd en allé af granar och mellan dem vajade florbhängda svenska flaggor på half stång. Här stodo de minsta kolonibarnen som hedersvakt åt sin faderlige vän, då hans stoft fördes till den ålderdomliga lilla kyrkan.

Jordfästningen förrättades af pastor John Wieselgren, hvilken höll ett varmhjärtadt tal öfver den hänsofne och hans verksamhet.

Ett märkligt fornminne, den s. k. *Forsaringen*, förvaras i sakristian till Tveta kyrka. Ringen, hvilken tidigare fått tjänstgöra som dörrhandtag i kyrkan, bär i en från 1100-talet härstammande runinskrift ett lagstadgande, hvilket torde få betraktas som nordens till vår tid förvarade äldsta lagstadgande. Förut kända lagskrifter härstamma från 1200-talet.

KISTAN FÖRES FRÅN FRÖSKOGS KYRKA.

Pastor John Hedberg — fattigprästen på Söder i Stockholm — invigdes till den sista vilan måndagen den 27 mars i den underbart vackert belägna Fröskogs kyrka i Dalsland.

Från Kristinedal, där han grundat sin märkliga koloni med hem för värnlösa barn och där han själf insomnade i döden från ett långt och svårt lidande, utgick det imponerande sorgetåget. Vänner från när och fjärran hade infunnit sig för att följa honom på hans sista ärd, och om äfven de som kanske bittrast begräto hans bortgång — de fattige i Stockholm — ei kunde personligen få deltaga i sorgeshögtiden, voro de dock närvarande med sina tankar och läto en vacker krans med inskriptionen "Till de fattiges vän från fattiga vänner" tolka de känslor som besjälade dem.

Prestafverna fördes af greve Bengt Oxenstjerna och godsägaren Kristian Westerdahl och närmast kistan följde den älidnes hustru och syskon.

FORSARINGEN MED NORDENS ÄLDSTA LAGSTADGANDE, INRISTADT I RUNSKRIFT.

Foto. Westerhud, Näsviken.

Åfter fotografi.

ETT HÖRN AF UTSTÄLLNINGEN.

Kitchi: Kem. A.-B. Bengt Silfversparre, Skövde—Gbg

Den af Göteborgs Kontoristförening anordnade stora *kontors- och organisationsutställningen* öppnades den 1 april i Trädgårdsföreningens restaurantbyggnad i Göteborg. Utställningen vid hvilken tjugotre fabriker och firmor äro representerade, med till öfvervägande delen svensk tillverkning, utgör som helhet betraktad en synnerligen intressant och fullständig exposition af allt som hör till ett modernt kontor ifråga om inredning, möbler, maskinella anordningar, böcker, och öfriga utensilier.

Som en kontrast till det moderna kontoret med dess höga,

ljusa lokaler, dess präktiga och praktiska utrustning och dess många arbetsbesparande hjälpmedel står en därintill anordnad kontorsinteriör från Ostindiska kompaniets dagar, hvilken däriämte gör en god effekt som historisk bakgrund till den öfriga utställningen. "Thet gamble comptoir" har inredts under öfverinseende af kammarherre Carl Lagerberg och i öfverensstämmelse med bruket på 1700-talet: ett lågt rum med sparsam dager genom de blyinfattade små fönsterrutorna samt i öfrigt den enklaste inredning och utrustning.

Åfter fotografi.

EN AF AFDELNINGARNE FÖR KONTORSMÖBLER, SKRIFMASKINER M. M.

Kitchi: Kem. A.-B. Bengt Silfversparre, Skövde—Gbg

«MANON» PÅ K. TEATERN.

Foto. Jager, Sthlm.

T. v. FR KEN EDSTRÖM (i titelrollen) OCH HERR STOCKMAN (des Grieux). — T. h. FRÖKEN EBON STRANDIN i baletten

Klöhn: Kem. A.-B. Bengt Sjöberg, Sthlm-Göteborg

NORRKÖPINGS NYA POSTKONTOR.

Foto. Eriksén, Norrköping

EXTERIÖR AF POSTVERKETS STORA NYBYGGNAD I NORRKÖPING.

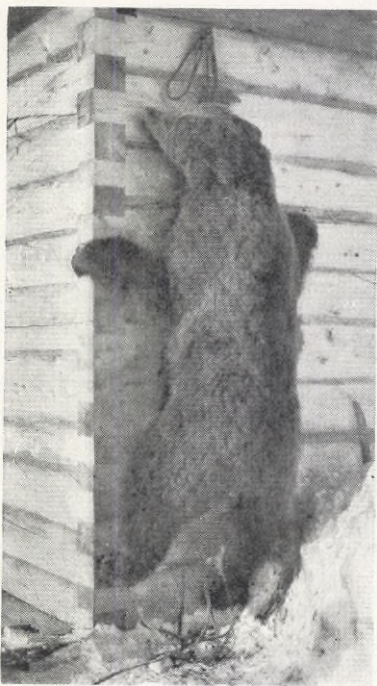
Klöhn: Kem. A.-B. Bengt Sjöberg, Sthlm-Göteborg

En björnjakt anordnades d. 18 mars i Risbäcks kapell, nio mil norr om Dorotea kyrkoby af konsul Nils Isaksson i Hernösand.

Björnen, som jagades upp af dreifolk och hundar, bröt sig ut ur dreivet, men följdes af spjutbeväpnade skidlöpare, hvilka trots djurets ursinniga anfall lyckades ställa det, tills jakt-sällskapet hann fram och gaf besten bane-sår. Jakten räk-nade även kvinnliga deltagare.

BJÖRNJAKT. JAKTSÄLLSKAPET, DREFFOLKET OCH BYTET. T. v. synes en liten lappgubbe, 60 år gammal med en vikt om endast 30 kg. Observera i öfrigt de kvinnliga deltagarne i den alldeles ej ofarliga jakten.

F. o. Hedberg, Hernösand.
BJÖRNEN, 180 cm. i längd.

Marstrands skyttegille firade den 25 mars sin årsfest. En af gilletts mest intresserade medlemmar och beirämjare är öfveruppsyningsmannen *C. H. Bergström*, hvilken trots sina 60 år är en trägen besökare af skjutbanan och alltjämt eröfrar sina årtalsmärken i guld. Intresset för skyttesaken synes hafva gått i arf till hr Bergströms båda döttrar hvilka i år förvärvat skyttmärket i brons.

1 ilh. bild å föreg. sid

Kungl. Teatern har den 29 mars gifvit en repris af Massenets komiska opera "Mannon", som icke uppförts här på de senare 20 åren. Operan hade påkostats en ny och vac-ker dekorativ skrud, nya dekorationer och nya praktfulla dräkter. Herr

Voghera dirigerade med stor framgång verket, hvars omsorgsfulla uppsättning gjorts af hr André. I titelrollen vann fröken Anna Edström en ny och välförtjänt framgång. Hon sjöng det fordrande partiet med "nycket behag och välbehandlad stämma samt gaf en tilltalande yttre bild af den tragiska hjältinnan. Hr Stockman fick på själfva premiären afstå från Des Grieux's roll på grund af heshet. Densamma utfördes vid detta tillfälle af herr Hislop, som redde sig öfverraskande bra. I de vackra baletterna tjugade framför de andra frkn Ebon Strandin i en arkadisk dans.

Amatörfotograf

Klick: Bengt Sjöversparre

TRE PRÄKTIGA SKYT-TAR I MARSTRAND. Iull-öfveruppsyningsmannen *C. H. Bergström* med döttrar, eröfrare af guld- och bronsmärken.

HJÄRTAT.

FÖR HVAR 8 DAG AF HUGO ÖBERG.

Lektor Patrik de Perre kom från förmiddagslektion på väg hem till frukosten i sin magnifika våning vid Karlavägen. Hans skola låg i Klara och han kunde ha valt en kortare väg hem än Drottninggatan, Klarabergsgatan, Hamngatan, Norrmalmstorg och Sturegatan, men på sista månaderna gick han alltid dessa gator med deras pulsådervimmel.

Lektorn tog sig för öfrigt mycket bra ut i en mondän omgivning, med sin medelstora, mogna, men ändå smärta figur i lifrock och cylindern krönande ett verkligt distingeradt huvud. Hans fina ansikte med den grekiska näsan, de kloka, glittrande ögonen, den lilla mörka stubbmustaschen och den maliciöst förbindliga uppsynen kunde ha varit en officers lika väl som en diplomats eller en konstnärns och måste väcka hvarje kvinnas nyfikenhet. Det sken något af evig ungdom öfver lektorns 40-åriga drag, studentmössan hade stuttit mycket bra på hans krusiga, bruna hår, och bara på de små mörka krokarna bakom hans välbildade öron hade mängden kvinna nappat, bland andra den rika fabriksdottern, som nu i 15 år varit hans hustru.

Det var en strålände snögrann solskensdag i februari, och människorna forsade lustigt fram i trafikådrorna, där de stora varuhusens och restaurangernas spegeldörrar oafbrutet öppnades och föllo igen som hjärtklaffar.

Lektorn hade passerat Birger Jarls-passagen med dess cigarraffärer, snäckbazar, biografaffischer och mutoscopapparater och steg ut på den stora lyxgatan, då han med ens tvärstannade, nära att stöta ihop med en ung dam.

— Nej, lektor de Perre! log hon obesväradt, men med en liten stramning kring de vackra smilgropar, som prydde det friska ansiktet. — I dag igen, det var märkvärdigt!

— Nå, så märkvärdigt är det väl inte, fröken Hedvall. Första gången vi råkades var ju lite öfverraskande, men sedan — sedan fanns det ju bara en väg att undvika hvarandra på!

Lektorn hade först rodnat litet, när han hälsade, men i nästa nu återvunnit behärsknigen och ryckt upp vid hennes sida, där hon gick in i passagen.

— Hvilken väg då? koketterade hon med en liten snabb blick åt sidan i passagens väggspeglar.

— Den här, som jag går från skolan till mitt hem och ni från ert hem till teatern!

— Tittade rakt fram.

— Men nu går ju lektorn inte hemåt?

— Nej, nu går jag också till teatern!

Hon tittade om möjligt ännu mera framåt än förut, tittade, så att läpparna sammanpressades.

Han såg på henne från sidan. De nyss så rodnande kinderna hade hvitnat, den runda fasta hakan kurade nere i det svarta pälsverket, som böljade för hennes raska fart.

De hade kommit ut på Norrmalmstorg.

— Hvilka löjligen repliker! skrattade hon till litet konstladt.

— Ja, ovanligt! medgar han. — Första gången vi träffades var det annat, minns ni den bjudningen?

Hon strålade upp.

— Om jag minns! Jag darrade ju i hela kroppen efteråt på natten, när jag kom hem! Mamma trodde, att jag blifvit tokig. Ah, hvilken resonör, mamma, sa jag, hvilken resorör, lektor de Perre!

Ni gnistrade på hela kvällen, ni var som radium, jag satt där och bara gapade!

Han log.

— Ah, ni gjorde mycket mer, fröken Hermine! Ni öfvertygade mig om att det finns aktriser, som är naturliga, och vackra flickor, som är intelligenta utan att vara tråkiga. Ni roade mig, ni förvånade mig, ni hänförde mig! Ni gjorde mig förälskad!

— Ahå! försökte hon se oberörd ut, men lyckades inte.

— Jo, som en skolpojke! gick han på.

— Men lektor de Perre, då, lektor de Perre! log hon och de mörkblå ögonen svartnade...

När lektor de Perre några timmar senare kom hem i våningen fyra trappor upp vid Karlavägen, gick han in i sitt stora arbetsrum och ställde sig ett ögonblick obeslutsam vid fönstret. Där nedanför låg Humlegården i solnedgångsdager, en lyxstadsdels stora friska lunga.

Men lektorn hade för tillfället inte ögon för parkens skönhet, han tänkte på en liten trång gårdsvåning vid Gref-Turegatan, dit en viss fröken Hermine vid det här laget var på väg för att intaga sin enkla middag, innan hon återvände till teatern, där hon skulle spela en backfischroll i en fars, som gick för 50:de gången.

Han rätade upp sig. Nej, intet smussel, det behöfdes verkligen inte. Med ett raskt beslut gick han in i salongen, där han visste att hustrun nu låg på sin schäslong som vanligt och väntade honom.

— Du kom inte hem till frukost? var det första han hörde emot sig ur lyxrummets bakgrund.

Fru Hilda de Perre stödde sig på ena armbågen och betraktade med en skyggt forskande blick sin man. Hon låg där grann som Venus i berget med bronsbrunt hår, stora gröngrå ögon och läpparna saftigt röda som apelsinklyftor. Bystens yppiga hull fyllde tngt ut i den mörkblå sidenblusens lena och mattglänsande fång.

Någon bok syntes inte till, fru de Perre hade tydligen endast ötverlämnat sig åt sina betraktelser i halfskymningen därinne.

— Nej, jag hann inte före middagslektionerna, svarade lektorn raskt. — Jag mötte händelsevis fröken Hermine Hedvall, som skulle på repetition, och följde henne en bit.

— Följde henne?

Det glittrade hårdt som från is i fru de Perres ögon.

— Ja, hon bad att få ge oss ett par fribiljetter till i kväll och då tyckte jag det var så godt att hämta dem med detsamma.

— Ska de Perres behöfva ta emot fribiljetter af en fattig aktris?

— Det är ju en artighet, kära Hilda!

— En artighet? Nej, en oförskämndhet! Och en skandal att du, lektor de Perre, går ute och drar med en sådan som fröken Hedvall, jag vet nog, att du möter henne hvarenda dag, alla människor tala om det!

— Alla människor! Tror du Stockholm är så litet? Alla människor! Hur många tror du egentligen känner oss? En krets kälkborgare med samma förmögenhetsvillkor som vi, det är allt, ty vi äro inga offentliga personer, Gud vare tack! Alla människor, säger du, och så är det bara några af dina skvallersystrar, som i siden och pälsverk och juvelerarearbeten promenerar sina behag på Strandvägen och Sturegatan!

Forts å sid. 442

DET SVENSK-AMERIKANSKA TIDNINGSMANNABESÖKET.

Foto. Lindbohm, Gbg. GRUPP AF DE SVENSK-AMERIKANSKA GÄSTERNA OGH DERAS VÄRDAR I GÖTEBORG. Bildhöj: Bengt Nilförelsporre.

1. Red. E. SKARSTEDT; 2. red. C. G. FREDIN; 3. red. A. ROSENLUND; 4. red. G. WICKMAN (H. 8. D:s förtrufflige korrespondent); 5. fru FREDIN; 6. red. A. FREDENHOLM; 7. red. A. S. CARM; 8. prof. C. A. STOMBERG; 9. hr C. E. ERLANDER, Gbg; 10. red. J. E. HILLBERG; 11. prof. V. LUNDSTRÖM; 12. kyrkoherde P. PEHRSON och 13. grossh. C. J. EKMAN, värdar i Göteborg samt 14. kammarherre C. LAGERBERG, Göteborgs musei intendent, som förevisade museet under besöket där, då vår bild togs.

FRÅN DE SVENSK-AMERIKANSKA TIDNINGSMÄNNENS BESÖK I TROLLHÄTTAN DEN 1 APRIL.

Gruppfoto för H. 8. D. af Hoffotograf W. Lindhes Atelier, Trollhättan.

Text å sid. 443.

H. & D:s STOCKHOLMSFOTOGRAF.

Elmholms Bildbyrå

1. LADY PAGET, ambulansens ledare i samtal med engelske ministern vid ankomsten till Stockholm.
2. EN SÅRAD SJUKSKÖTERSKA.
3. ENGELSKA LÄKARE OCH SJUKVÅRDARE VID ANKOMSTEN.

En engelsk Rödakors-ambulans anlände på onsdagen i förra veckan till Stockholm. Den kom från Serbien där den närmast varit stationerad och är på väg hem till England. Den består af ett 60-tal

längre tid låg svårt insjuknad i tyfus. Hon återvände emellertid förlidit år till Serbien och var bland annat med vid Yskybs intagande af bulgarerna.

Röda Kors-systrar under ledning af miss Paget. Medan ambulansens öfriga medlemmar bo i för dem reserverade sofvagnar är dess ledare under uppehållet härställdes kronprinsparets gäst. Lady Paget till hör den engelska aristokratien samt är en af de mest bemärkta medlemmarne i Röda korset i sitt land. Vid krigets början begaf hon sig till Serbien och organiserade där lasarett o. sjukhemsvård, men måste snart återvända till England, där hon en

Forts. fr. sid. 439.

Lektorn hade hlifvit het och gick af och an.

— Du är svartsjuk, det är hela saken! fortsatte han.

— Jag är inte svartsjuk, Patrik, jag är sjuk! sade fru de Perre kallt.

— Sjuk? Du?

Lektorn stannade tvärt.

— Ja, jag känner mig sjuk, och jag går inte med. Ge biljetterna till jungfrurna!

— Det vore ju en förolämpning mot fröken Hedvall!

— Som du vill!

— Nå, då vill jag gå utan dig, alltid får jag något sällskap!

Fru de Perre reste sig i sittande ställning på schälongen.

— Ja, jag vill inte vara förkläde vid supén, som ni natur-

Foto. Reimers, Gäfle.

4. Bild: Bengt St/versparre.

LÖJTNANT KROKSTEDT ANKOMMER TILL GEFLE i och för flygspaningar efter de saknade fnnbåtarna.

Amatörfotograf

4. Bild: Bengt St/versparre.

HÄSTUTTAGNING I KRISTIANSTAD I OCH FÖR EXPORT.

ligtvis ska ha efteråt! förklarade hon iskallt.

— Efteråt! Ja, det är klart att vi inte kan ha supén före försökte lektorn skratta. — Nej, detta var verkligen ynkligt alltigenom! Hvar är Charles?

— Han sitter i sitt rum och läser sina läxor, sade fru de Perre och steg upp.

Lektorn ryckte på axlarna och gick ur salongen in i sonens rum. Charles var enda barnet och 14 år gammal. En vacker pojke, men litet förvuxen och slö ännu så länge.

Nu hade han redan före midnatten börjat sitt skolplugg vid tänd lampa.

— God dag, min gosse, hur går det för dig, hvad läser du för något? sade lektorn i lätt ton. Han försökte skaka af sig den tryckta stämningen från salongen.

— Det är biologi, svarade sonen likgiltigt.

— Biologi? Ja, nu för tiden kallas allting för biologi! Anatomi och fysiologi och alltihop! log lektorn. — Biologi duger för allt!

— Det är om hjärtat och blodomloppet, upp-lyste sonen stelt som förut.

— Hjärtat, jo jag tackar, jag! gjorde fadern en

stor min. — Det var just min specialitet som gymnasist, jag var den enda i hela klassen, jag tror i hela skolan, som kunde blodomloppet på mina fem fingrar. Att jag inte blef läkare eller zoolog, är verkligen besynnerligt, sådan håg jag hade för skapelsens utforskande. Men jag blef historiker, språkkarl, ja, lifvet är konstigt!

Lektorn stod och stirrade öfver gossens hufvud, så utbrast han:

— Nå, tycker du att det är intressant, Charles, det här?

— Nej! kom svaret kallt.

Lektorn spärrade upp ögonen, så skrattade han:

Amatörfoto. C. Jespersion, Ebbetorp.

EN FÄLLD JÄTTE.

4. Bild: Bengt St/versparre.

Vi återgifva här ovan en i dagarne på Ebbetorps egendom vid Kalmar för såg och yxa stupad jätteeck, hvars väldiga dimensioner utläsas af bilden. Trädet som antages hafva innehåft den ärevördiga åldern af 300 år hade oivan roten en omkrets af 5,20 meter.

— Hvad du är lik din mor, gosse!

Med en lätt klapp på sonens hufvud gick han in till sig för att före dinen rätta några kriaböcker...

Två månader hade gått, nu var det aprilvår med bländande förmiddagar, långa sugande eftermiddagar och kvällar med blå skymning...

Lektor de Perre kom stel som en sömngångare in i sitt arbetsrum, klockan var tolf på natten.

Han satte sig mekaniskt vid sitt skribbord framme vid fönstret. Öfver Humlegårdens risiga trädkronor välfide himmelskupan, full af hvita juveler

De så repliker han nyss växlat med sin hustru inne i sängkammaren ringde ännu i hans öra.

Han hade kommit sent hem, fast besluten att säga henne sanningen: att han älskade Hermine och ville gifta sig med henne. Men innan han fått fram mer än ett forceradt god afton, hade hustrun börjat:

— Jag är mycket sjuk, Patrik. Doktorn har varit här i dag och undersökt mig. Jag har hjärtfel, svårt hjärtfel, men om jag bara slipper sinnesrörelser, så kan jag få lefva länge ännu.

En tydligare anvisning kunde han inte ha fått. Afväpnad! tänkte han bittert, där han satt vid skribbordet och stirrade ut i vårnatten. Afväpnad! Han var ju ingen mördare ändå och tjuv ville han inte bli.

Det var inte bara det, att han hade hustrun att tacka för sin sorgfria, lyxfyllda existens, hon var också hans barns mor. En gång hade de ju älskat hvarandra, fast olikheten i lynne och bildning jämte bristen på gemensam spänning i lifskampen så småningom kommit dem att glida i sär. Indolent och tung hade hon alltid varit, men nu förklarade detta fel på motorn huru hela hennes själsmaskineri ibland kunnat krångla eller stå aldeles still.

Öfrivilligt tog han sig åt hjärtat, det kändes så

tungt, hans maskineri höll visst också på att stanna. Kvar efter kvart stirrade han ut i natten, hans drag stelnade och slätades ut om hvartannat.

Slutligen steg han upp, vred på ljus in i den stora elektriska kronan, gick fram till sina bokhyllor och letade utefter leden. Jo, han hade ännu kvar Huxleys bok om Människokroppen, hans favoritläsning som gymnasist.

Långsamt gick han och satte sig i en rökstol under ljuset, bläddrade med darrande händer genom volymen. Så fick han upp en plansch med blodmålet i rött och blått. Detta intresserar inte min son, men för mig var det en gång en uppenbarelse af det underbaraste i lifvet! tänkte han. Ah, den kvällen, när denna sköna sinnrikhet gick upp för mig, när mina tankar, mitt vetande forsade som ett blod igenom hvarje rör, hvarje vrå, hvarje klafi i detta sug- och tryckverk! Den kvällen glömmet jag aldrig i mitt lif, det var april som nu!

— Som nu, ja! sade han högt och lade boken ifrån sig. — Som nu!

Ännu en stund satt han stirrande, så talade han åter för sig själf:

— För kvinnor glömdet jag min första och ädlaste passion, naturen. Jag kom på sidan om mig själf. Nu hämnas naturen genom en kvinna — genom en kvinnas hjärta!

Och lektor Patrik de Perre lutade sig framåt med ansiktet i sina darrande händer...

DET SVENSK-AMERIKANSKA TIDNINGSMANNABESÖKET.

Till illustr. å sid. 440.

Som bekant åtföljde ett antal svenska prässmän "Stockholm" på dess första färd till Amerika, där de rönt ett gästfritt mottagande från landsmännens, enkannerligen de svensk-amerikanska publicisternas sida.

Detta besök gengäldas nu. Med "Stockholm" anlände nämligen till Göteborg den 31 mars ett tiotal representanter för den svenska prässen i olika delar af Förenta Staterna. Bland dem märktes den äldrige redaktör Ernst Skarstedt — en son till framlidne prof. Skarstedt i Lund — och välbekant genom sina skildringar från nybyggarlifvet i Amerika under ett tidigare emigrationskede, professor A. A. Stomberg, utgifvare af statstidningen i Minnesota, där det skandinaviska elementet som känt spelar en förhärskande roll; dr J. Hillberg, utgifvare af svensk-amerikanernas främsta baptistorgan; med dr Charles A. Bundsen, utgifvare af "Svenska Correspondenten" i Denver m. fl.

För upprätthållandet af förbindelsen mellan det gamla hemlandet och dess söner i nya världen bör detta prässbesök blifva af synnerlig betydelse. De amerikanska gästerna skola i sina tidsningar och vid sin hemkomst kunna vittna om, i hvilken liflig utveckling på alla områden, materiella såväl som andliga, Sverige befinner sig, och känedomens härom bör kunna leda till ett för båda parterna fruktbarande handels- och tankeutbyte, och därigenom äfven till ett fastare knytande af de

band, som förena den svenska stammens olika delar.

När H. S. D. med dessa rader deltagar i den allmänna välkomsthälsningen till våra kära landsmän och gäster, sker det under varm förhoppning, att de må här finna trefnad och glädje, men framför allt att de härutöver må få mottaga ett godt och starkt intryck af det andliga och materiella arbete, som här utföres. Icke minst under världskriget är det af vikt, att känslan af samhörighet mellan hemma- och Amerika-svenskar upprätthålles och befastes. Såväl Förenta Staterna som Sverige synas ju trots olikheten i storlek och maktresurser vara kallade att därunder föra den internationella rättsen och i all synnerhet de neutrala folkens talan.

ENDAST FÖR STOCKHOLM

är vårt nyinrättade Korrespondentkontor, Drottninggatan N:o 66 där, afsedt.

Att dit insända meddelanden eller annat från andra platser innebär ett försenande då allt ämnadt till tidningen ändå därifrån måste vidarebefordras till hufvudbyrån (redaktion, expedition och annonsbyrå) i Göteborg.

Korrespondent-kontoret är hufvudsakligen inrättadt i och för telefonmeddelanden inom hufvudstaden.

Foto. Rahnu, Malmö.

DEN FRAMSTÅENDE BANKMANNEN OCH POLITISKE SKRIFTSTÄLLAREN, TIDIGARE BETYDANDE POLITIKER, 80 ÅR DEN 3 APRIL.

Förre talmannen i Andra kammaren bankchefen, fil. d:r Carl Herslow fick på sin 80-årsdag den 3 april mot taga den rikaste hyllning, präglad af den tacksamhet och vördnad, hvartill han förvärfvat anspråk genom sitt i så sällspordt hög grad verksamma och samhällsgagneliga lif med dess betydande och bestående insatser på det politiska, kommunala och ekonomiska området. *Biografi och hels.-portr. årg. XII: 27.*

Director musices Alfred Berg firade den 30 mars sitt 25-årsjubileum som anförare för Lunds studentsångförening och blef med anledning därpå föremål för en lika omfattande som hjärtlig hyllning. Jubiléet med dess rika minnen af lysande sångarsegrar, som föreningen under sin berömda anförarens

Foto. Rahnu, Linné.

DEN BERÖMDA LUNDSÅNGENS LEDARE UNDER 25 ÅR.

ledning vunnit såväl inom vårt eget land som utanför dess gränser, högtidlighölls med en stor fästkoncert i universitetets aula vid hvilken programmet utslutande upptog jubilarrens kompositioner. Kören räknade 110 sångare hvaraf halva antalet kommit från olika delar af landet för att återupplifva minnet af den tid de som medlemmar af studentsångföreningen stodo under Bergs ledning.

Professor Otto Nordenskjöld har på inbjudan af Letterstedtska föreningens danska afdelning och kommittén för samarbete mellan Nordens universitet hållit en serie geografiska och politiskt-geografiska föredrag i Köpenhamn i därvarande universitets festsal. Samtliga föreläsningar hafva ähört af ett talrikt och synnerligen representativt auditorium.

Efter fotografi:

PROFESSOR OTTO NORDENSKJÖLD vår berömda forskningsresande, har nyligen, på inbjudan af Köpenhamns universitet, der hållit synnerligen uppmärksammade föredrag, hvarifrån vår bild är togen.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

V. K. LAGERHOLM.
Konstnärinna. — Stockholm.
90 år 25 Mars.*

G. F. S. EHRENBORG.
F. d. Major. Godsegare.
Halmstad. — 75 år 29 Mars*

C. O. NORDENSVAN.
Generalmajor. — Stockholm.
65 år 7 April*

G. W. HÖRSTADIUS.
Hofrättsråd. — Stockholm.
60 år 9 April.*

A. PETERSON.
F. d. Kronokassör. — Jönköping.
85 år 27 Mars.

G. W. JOHANSON.
Kronofogdē. — Kungsbacka
70 år 26 Mars.*

W. FANT.
Postmästare. — Laxå.
60 år 3 April.

E. KYLÉN
Distr.-veterinär. Komm.-man. —
Falköping. — 50 år 26 Mars.

L. J. WAHLSTEDT.
F. d. Lektor. — Wittsjö.
80 år 27 Mars.*

P. A. GEIJER.
F. d. Professor — Upsala.
75 år 9 April.*

A. M. ALEXANDERSON.
F. d. Professor. — Lund.
75 år 10 April*

J. V. ASPLUND.
Rektor. — Oskarshamn.
60 år 6 April.*

N. NILSSON.
F. d. Riksdagsman. — Önnep. —
75 år 23 Mars.*

C. A. FORSSMAN.
Fil. Dr. Kontr.-prost. — Huddinge.
70 år 8 April.*

M. JÖNSSON.
Landstingsman. — Frosta, Ham-
marlunda. — 70 år 23 Mars.

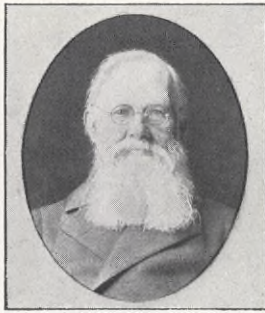

A. JOHNSSON.
Godsegare, Komm.-man. — Van-
kifva. — 70 år 28 Mars.

* Data å nästa sida.

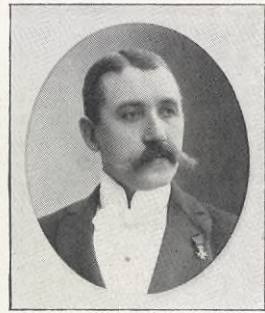
I. STRANDH †.
F. d. Kontr.-prost. Kyrkoherde.
Habo. — F. 31. † 24 Mars.

G. J. KEIJSER †.
F. d. Lektor. — Stockholm.
F. 44. † 28 Mars.*

C. W. G. GRÖNWALL †.
F. d. Öfverste. — Göteborg.
F. 45. † 29 Mars.*

G. G. H. A. DE MARÉ †.
Häradshöfding. — Lund.
F. 59. † 21 Mars.*

E. JANSSON †.
Sjökapten. Direktör. — Malmö.
F. 42. † 21 Mars.*

G. D. FRUNCH †.
F. d. Löjtn. Disponent. — Sala.
F. 44. † 21 Febr.

J. P. G. STENBECK †.
Direktör. — Vidsjö.
F. 56. † 20 Mars.*

F. L. SUNDGREN †.
Förest. f. Bukowskis konsthandel.
Stockholm. — F. 67. † 21 Mars.

* Data här nedan.

VILHELMINA LAGERHOLM. Studerade v. konstakademien i Stockholm o. erhöj derefter statsstipendium f. utrikesstudier. Studerade i Paris o. Düsseldorf o. bosatte sig senare i Stockholm. Hon egenade sig serskildt åt porträtt- o. genremålning. — Hennes porträtt finnas rikligt företrädta i offentliga o. enskilda samlingar samt i offentliga institutioner. — Af hennes genrebilder är väl den i Nationalmuseum "En gammal historia", den mest populära o. bekanta. — År sedan 71 agré v. Konstakad.

GEORG EHRENBORG. U-löjtn. v. Skån. drag.-reg. 60, major 87, afsk 91. Eger del i fäd.-egend. Bärarp. i Hall län. V. ordf. i hushålln.-sällsk. 78—94, ordf. i styr. f. mell. Hall. jernv. 82—94, led. af styr. f. Smål. hypoteksfören. 88—94; kommunalkamrer f. Tidaholms köping 01—04, v. dir. f. Tidaholm-Warfoffa jernv. 04—07. Sedan 09 led. af styr. f. Halmstads sparb. samt rev. i Riksbankens af.-kontor. Värder. man f. Smål. o. Elfsb. hyp.-fören. sedan 09 samt f. Allm. brandf.-verket f. byggn. å landet sedan 96

CARL NORDENSVAN. U-löjtn. v. 2 lifgren.-reg. 68, löjtn. v. Genstab. 77, major 89; lär. v. krigshögsk. 80—92, chef f. dens. sistn. år, öfverste i Genstab. 98, chef f. Verml.-reg. 1900—11, gen.-major sistn. år, derefter i res. Led. af Krigsvet.-akad. Omfattande mil. skriftställarskap. Led. af dir. Öfver Arméns pens.-kassa sedan 11, led. af komm. ang mil. pens. väsendets omlägg. 11. Biogr. o. helsid.-portr. årg. XII: 30.

WILHELM HÖRSTADIUS. Stud.-ex. 75, hojr.-ex. 79, v. hfd. 82, ass. i Sv. hojr. 90, hojr.-råd 1900. Ord. i styr. f. fören. f. sinneslöa barns vård o. Stockholms skyddsfören. f. Irigina. Ord. i styr. f. Mons träv.-a.-b. i Sundsvall; styr.-led. i sällsk. f. sv. kvartettsångens beträmj. styr.-led. i Sv. sängarförb. V. ord. i Säterstenskå nödhjälpsfond.

GUSTAF JOHANSON. Stud.-ex. 64, kr.-fogde i Fjäre fögd. sedan 77. Stadsfullm. i Kungsbacka sedan 78, under en följd af år, dess ord. el er v. ord. Ord. i styr. i sparb.-led. af styr. f. Varberg—Åtrans jernv.

JOHAN WAHLSTEDT. Stud.-ex. 56, fil. dr. 62, lektor i Kristianstad 65—68. Sekr. h. länets hushålln.-sällsk. 85—05; på sin tid ord. i styr. f. Kristianstad—Åhus jernv. Utg. läroböcker o. skr. i naturvet. ämnen.

PER ADOLF GEIJER. Stud.-ex. 60, fil. dr. 69, akad. adj. 72, e. o. prof. i roman. spr. 89, ord. 90—06. Insp. i Verml. stud. nation 94—05, censor v. mog.-ex. 80—07, led. o. sekr. i en k. komm. f. utredn. af examensväsv. v. univ. 88—89. Led. af flera vetenskap. samf. o. fören. Talrika skr. sersk. i romansk filologi. Led. af Upsala stadsfullm. 1900—06. Div. förtröendeuppdrag inom univ.

ARON ALEXANDERSON. Stud.-ex. 60, fil. dr. 66, docent i grek. spr. o. litt. v. Upsala univ. 68, adj. i samma ämne 75 e. o. prof. i klass. spr. v. Lunds univ. 79, prof. i grek. spr. o. litt. där 90—06. Censor v. mog. ex. På sin tid protektor v. Lunds univ.

JOHN ASPLUND. Stud. ex. 74, fil. kand. 81, adj. i Eskilstuna 93, rektor der 98; rektor v. realskolan i Oskarshamn sedan 08. Inspekt. i elem.-lärov. f. H. 09. Led. af stadsfullm., skolstyr., kyrkoråd samt v. ord. i lasarettidn.

NILS NILSSON. Deleg. i egend. Skärhus i Malmöh. län. Hufvudman i sparb., mångårig led. af kyrko- o. skolråd (v. ordf.), ord. i brandst. komm. ord. i komm. nmd.; landstingsman sedan 87. Led. af Riksd. A. A. 87, B. 11; led. af statsutsk. 04—05, led. af särsk. utsk. 06—11. Statsrevisor under 3 år.

AUGUST FÖRSSMAN. Stud.-ex. 66, fil. dr. 72, lektor i teologi i Nyköping 74, kyrkoh. i Sala 79, kontr. prost der 81, kyrkoh. i Huddinge Brännkyrka sedan 94. På sin tid ord. i Sala stadsfullm. inspekt. i lärov. o. v. ord. i lasarettidn. Anförare f. Upsala a. l. m. sångfören. 71—74

GUSTAF KEIJSER †. Stud.-ex. 62, fil. dr. 69, lektor i kristendom. v. Stockholms lärarinneseminarium 75—09. En af våra ypperste kunnare af den Boströmska filosofien. o. en utomordentlig kristendomslärare. Skriftställare.

CARL GRÖNWALL †. U-löjtn. v. Göta art. reg. 65, maj. v. 2 Göta art. reg. 94, öfv. löjtn. där 98, öfverste i armén o. aisk. 03. Styr. led. i Trollhätte oljeslag. a.-b. sedan 70, i Räfte- o. kap. försäkr. anst. i Göteborg sedan 79, dess ord. 94—98.

GUSTAF DE MARÉ †. Stud.-ex. 78, hojr.-ex. 83, v. hfd. 86, fiskal i G. hojr. 90, tf. rev. sekr. 92, ass. 93, rev.-sekr. 97, häradshöfd. i Torna o. Bara doms. 1900. Led. af strafflagskomm. 01—02.

EDVARD JANSSON †. På sin tid ångf.-befälh. till 14, sedan dess verkst. dir. i Malmö bogser.-bol. Besikt.-man i fartyg i Malmö, led. af dir. f. Malmö sjömanshus samt af styr. f. sjömanshemmet o. af styr. f. Söndsv. ass.-fören. f. segelfart.

JOHN STENBECK †. På sin tid förestånd. f. landtr. skolan Stora Wrem t. 05, senare direktör f. Dverstorps landtr. a.-b. samt sedan 15 arend. egend. Vidsjö nära Göteborg. Hänvisa t. data v. 60-årsdagen i nr 18 denna årg.

Hvar 8 Dags Novellpristäflan.

Vid täflingstidens utgång den 29 febr. hade inkommit ett så öfvervældigande och oväntadt stort antal täflingsnoveller, att granskningen af desamma icke med det mest forcerade arbete kunnat medhinnas inom den fastställda tiden, mars månad. På grund häraf måste täflingsresultatets offentliggörande anstå till något af de närmaste numren i april.

efter fotograf. FRÅN KAMPEN VID VERDUN. DEN AF TYSKARNE NEDSKJUTNA STADEN FRESNES I WOEVRE.

VÄRLDSKRIGET.

Under veckan 26 mars—2 april stod jättestriden vid Verdun alltjämt i världshändelsernas midtpunkt. I början af veckan hade rapporterna härfån blott att meddela om fortsatta våldsamma artilleriaktioner på båda sidor om Meuse, utan att någondera parten hade att anteckna några terrängvinster. Den 29 företog en tysk division ett våldsamt angrepp i trakten af Malancourt och lyckades här drifva fransmännen ur några af deras ställningar. Den tyska rapporten meddelade härom, att tyskarne med obetydliga förluster eröfrat de flera linjer djupa ställningarne norr om Malancourt på en bredd af c:a 2 km. och äfven trängt in i nordvästra delen af byn, hvarvid c:a 500 fångar tagits.

Fransmännen synas samtidigt ha haft en framgång i samma trakt; den franska kommunikén omtalade nämligen en framstöt i Avoucourtsgogen, hvarunder bl. a. en stark tysk ställning, Avoucourt-redukten, blef tagen jämte ett 50-tal fångar. På torsdagen ägde inga infanteristrider rum på detta afsnitt; öster om Meuse däremot företogo tyskarne ett häftigt anlopp mot de franska ställningarne i närheten af Douaumontfortet, hvilket emellertid tillbakaslogs. Tyska och franska fredagsrapporterna bragte till kännedom, att tyskarne vid ett stormanfall satt sig i besittning af byn Malancourt; tyskarne togo 328 fångar.

På öfriga delar af fronten ha här och hvar minstrider förekommit, men ingenstädes har infanteriet gått till anfall med större kraft. Engelsmännen lyckades i trakten af S:t Eloi i Flandern genom minsprängning skada en tysk ställning. Luftstrider förekommo som vanligt i stor mängd och på alla delar af fronten. Rapporten ha dagligen haft att tala om flygraider och nedskjutna aviatörer.

Den ryska offensiven i öster, som nu pågått i flera veckor och enligt tyska framställningar kos-

tat ryssarne oerhörda offer, synes så tillvida ha misslyckats, som tyskarne och österrikarne nästan öfverallt kunnat hålla sina ställningar och blodigt afvisat ryssarnes stormningar, som under denna vecka koncentrerades på fronten Riga—Dünaburg och de söder därom liggande sjöarne. I en tysk rapport af den 29 berättas sålunda, att ryssarne söder om Naroshsjön sju gånger gått till storms, men hvar gång slagits tillbaka. I trakten af Jakobstadt satte ryssarne likaledes in stora krafter på företaget som strandade mot det tyska motståndet.

Troligen får man ställa i samband med det ringa resultatet af ryssarnes offensiv, att Polivanov skilts från sin chefsbefattning i krigsministeriet och att i hans ställe general Chuvajev inträdt som krigsminister.

General Cadorna var under hela veckan mycket verksam. Italienarnes offensiv riktar sig på nytt mot brohafvudet vid Görtz, som oupphörligt varit utsatt för beskjutning. En rad af blodiga strider utkämpades på den italienska fronten; resultatet voro dock helt obetydliga.

Från Balkan ha inga nyheter af vikt försports. Tyska flygare ha företagit ett nytt luftangrepp på Saloniki. Valona, där italienarne säga sig ha 80,000 man samlade, utsattes likaledes för ett luftangrepp af österrikiska flygare.

Från Mindre Asien, Mesopotamien och Egypten är intet af betydelse att anteckna.

Från sjögrädet rapporterades den 25 en strid mellan engelska och tyska sjö- och luftstridskrafter i närheten af ön Sylt. Angreppet synes ha gällt de öster om Sylt belägna luftskeppshallarne. Engelsmännen förlorade tre aeroplan och genom kollision en torpedbåt. Två tyska vaktfartyg skötes i sank.

Af politiskt nytt förtjänar minnas i främsta rummet den stora konferens, som de åtta allierade staterna afhöll i Paris den 27—28 mars, därvid bl. a. beslöts inrättandet af en permanent kommission i Paris med uppgift att förhindra Tysk-

efter fotografen
LÖJTNANT V. BRANDIS (i. v. på bilden), DEN FÖRSTE SOM MED SITT KOMPANI STORMADE VERDUNFORTET DOUAUMONT tilldelades härför af kejsaren "Pour le mérite", Tysklands högsta militärorden.

lands tillförsel. I England ha ammunitionarbetarne i Clydedistriktet visat oroande sträjkten denser. I Tyskland har den upprörda U-båtsdiskussionen

efter fotografen
ETT FRANSKT KOMPANI I VOGESERNA SOM OMNÄMNTS SÄRSKILDT I EN ARMÉORDER OCH HVARS FANA DEKORERATS MED DEN HÖGA UTMÄRKELEN AF KRIGSMEDALJEN MED PALM.

i riksdagen börjat lugna sig efter ett hemligt sammanträde i stora utskottet, därvid regeringen hade tillfälle att klargöra sin ställning.

efter fotografen
FLYKTINGAR FRÅN FÄSTNINGSTADEN VERDUN ANKOMMA TILL PARIS DÄR DE INREGISTRERAS.

INNEHÅLL: Professor Joh. Thyrén (biografi och helsidesporträtt). — Det svensk-amerikanska prässbesöket i Sverige. — Kontors- och organisations-utställningen i Göteborg. — Världskriget. — Bilder till dagskrönikan. — Veckans porträttgalleri. — "Hjärtat", Ber. af Hugo Öberg.

Ljtertryck af text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan angifvande af källan förbjudes vid laga påföljd.
För Berättelser och Historietter gäller ovlkorkligt förbud.